Η ΖΩΗ ΤΟΥ ΤΖΩΝ Φ. ΚΕΝΝΕΝΤΥ

«Δὲν θ' ἀρχίσωμε ποτὲ πόλεμον, ἀλλὰ εἴμεθα πανέτοιμοι»

ΑΦΗΓΗΜΑ ΓΡΑΦΟΜΕΝΟΝ ΕΙΔΙΚΩΣ ΔΙΑ ΤΗΝ "ΗΜΕΡΑΝ,,

78ον

ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟν μέρος τῆς ὁμιλίας τοῦ προέδρου Κέννεντυ (10 Ἰουνίου 1963, στὸ πανεπιστήμιο τῆς Οὐάσιγκτων) «διὰ μίαν πραγματικὴν εἰρήνην»:

«ΔΥΟ ΣΗΜΑΝΤΙΚΑΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ. Αἱ συνομιλίαι μας ἐν Γενεύῃ ἀφοροῦν καὶ εἰς ἄλλα πρωταρχικὰ μέτρα ἐλέγχου τῶν ἐξοπλισμῶν, ἀποβλέποντα εἰς τὸ νὰ περιορίζουν τὴν ἔντασιν τῆς ἐξοπλιστικῆς ἁμίλλης καὶ νὰ μειώσουν τοὺς κινδύνους ἐκρήξεως πολέμου ἐκ τυχαίου γεγονότος. Ὅμως, ἡ κυρία καὶ μακρᾶς πνοῆς ἐπιδίωξίς μας εἰς Γενεύην εἶναι ὁ γενικὸς καὶ πλήρης ἀφοπλισμὸς — προοριζόμενος νὰ λάβῃ χώραν κατὰ στάδια εἰς τρόπον ὥστε νὰ εἶναι δυνατὴ ἡ παράλληλος ἐφαρμογὴ πολιτικῶν μέτρων διὰ τὴν ἐγκαθίδρυσιν τῶν νέων εἰρηνικῶν θεσμῶν ποὺ θὰ ἀντικαθίστων τοὺς ἐξοπλισμούς. Ἡ ἐπιδίωξις τοῦ ἀφοπλισμοῦ ἀποτελεῖ μόνιμον προσπάθειαν τῆς κυβερνήσεως αὐτῆς ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ 1920. Αἱ τελευταῖαι τρεῖς διακυβερνήσεις τὸν ἐπεζήτησαν ἐπειγόντως. Καὶ ἀσχέτως τῶν ἀμυδρῶν ἐλπίδων ποὺ ἐνδέχεται νὰ ὑπάρχουν σήμερον, πρόθεσίς μας εἶναι νὰ συνεχίσωμεν αὐτὴν τὴν προσπάθειαν. Νὰ τὴν συνεχίσωμεν πρὸς τὸν σκοπὸν ὅπως ὅλαι αἱ χῶραι, περιλαμβανομένης καὶ τῆς ἰδικῆς μας, δυνηθοῦν νὰ συλλάβουν ποίᾳ πράγματι εἶναι τὰ προβλήματα καὶ αἱ δυνατότητες τοῦ ἀφοπλισμοῦ.

Μία κυρία περιοχὴ τῶν διαπραγματεύσεων αὐτῶν ὅπου τὸ τέλος φαίνεται ἐν ὄψει — καὶ ὅμως μία νέα ἀπαρχὴ εἶναι ὅλως ἀπαραίτητος — εἶναι ἕνα σχέδιον συνθήκης διὰ τὴν ἀπαγόρευσιν τῶν πυρηνικῶν δοκιμῶν. Ἡ σύναψις μιᾶς τοιαύτης συνθήκης — τόσον ἐγγὺς ἀλλὰ καὶ τόσον μακρὰν εὑρισκομένης — θὰ ἤλεγχε τὴν σπειροειδῆ ἐξοπλιστικὴν ἁμίλλαν εἰς μίαν τῶν πλέον ἐπικινδύνων φάσεών της. Θὰ ἐπέτρεπε εἰς τὰς πυρηνικὰς δυνάμεις νὰ ἀντιμετωπίσουν ἀποτελεσματικώτερον ἕνα τῶν μεγαλυτέρων κινδύνων ποὺ ἀπειλοῦν τὴν ἀνθρωπότητα — τὴν περαιτέρω ἐξάπλωσιν τῶν πυρηνικῶν ὅπλων. Θὰ ἐνίσχυε τὴν ἀσφάλειαν — θὰ ἐμείωνε τὰς πιθανότητας πολέμου. Ἀναμφιβόλως ὁ ἀντικειμενικὸς αὐτὸς σκοπὸς εἶναι ἀρκετὰ σημαντικὸς διὰ νὰ ἀπαιτήσῃ τὴν διαρκῆ προσπάθειάν μας, χωρὶς ὑποχωρήσεις οὔτε εἰς τὸν πειρασμὸν νὰ ἐγκαταλείψωμεν τὴν προσπάθειαν οὔτε εἰς τὸν πειρασμὸν νὰ ἐγκαταλείψωμεν τὴν ἐμμονήν μας ἐπὶ ζωτικῶν ἐγγυήσεων.

Ἐπιλαμβάνομαι, λοιπόν, τῆς εὐκαιρίας αὐτῆς διὰ νὰ ἀναγγείλω δύο σημαντικὰς ἀποφάσεις ἐπὶ τοῦ προκειμένου:

Πρῶτον: Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Κρουϊντσεφ, ὁ κ. Μακμίλλαν καὶ ἐγὼ ἔχομεν ἀποδεχθῆ ὅπως ἀμφοῖν ἐπιπέδου συνομιλίαι ἀρχίσουν συντόμως ἐν Μόσχᾳ ἀποβλέποντες εἰς ταχεῖαν συμφωνίαν ἐπὶ ἑνὸς περιληπτικοῦ σχεδίου συνθήκης ἀπαγορεύσεως τῶν δοκιμῶν. Αἱ ἐλπίδες μας πρέπει νὰ εἶναι ἀνάμικτοι μὲ τὴν ἐπιβαλλομένην ἐπιφυλακτικότητα — ἀλλὰ αἱ ἐλπίδες μας συμπίπτουν μὲ τὰς ἐλπίδας ὁλοκλήρου τῆς ἀνθρωπότητος.

Δεύτερον: Διὰ νὰ καταστήσω σαφῆ τὴν καλήν μας πίστιν καὶ τὴν βαθεῖαν μας πεποίθησιν ἐπὶ τοῦ προκειμένου, δηλῶ τώρα ὅτι αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι δὲν προτίθενται νὰ διεξαγάγουν πυρηνικὰς δοκιμὰς εἰς τὴν ἀτμόσφαιραν ἐφ' ὅσον ἄλλαι χῶραι δὲν πράξουν τοῦτο. Δὲν θὰ εἴμεθα οἱ πρῶτοι ποὺ θὰ ἐπαναρχίσωμεν. Μία τοιαύτη ἐνέργεια δὲν ἀποτελεῖ ὑποκατάστατον μιᾶς ἐπισήμου δεσμευτικῆς συνθήκης. Ἐλπίζω ὅμως ὅτι θὰ συντελέσῃ εἰς τὸ νὰ ἐπιτευχθῇ ἡ σύναψίς της. Οὔτε καὶ μία τοιαύτη συνθήκη θὰ ἀντικατέστη τὸν ἀφοπλισμὸν ἐλπίζω ὅμως ὅτι θὰ μᾶς βοηθήσῃ νὰ τὸν ἐπιτύχωμεν.

Αἱ ΕΥΘΥΝΑΙ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ. Τέλος, Ἀμερικανοὶ συμπολῖται μου, ἄς ἐπανεξετάσωμεν τὴν θέσιν μας ἔναντι τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ἐλευθερίας ἐδῶ εἰς τὴν χώραν μας. Ἡ ποιότης καὶ τὸ πνεῦμα τῆς ἰδικῆς μας κοινωνίας πρέπει νὰ δικαιολογῇ καὶ νὰ ἐνισχύῃ τὴν προσπάθειάν μας εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Πρέπει νὰ ἀποδείξωμεν τοῦτο ἀφιεροῦντες τὴν ζωήν μας πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν καθὼς πολλοὶ ἐξ ὑμῶν ποὺ ἀποφοιτοῦν σήμερον θὰ ἔχουν μοναδικὴν εὐκαιρίαν νὰ τὸ πράξουν, ὑπηρετοῦντες ἀμισθὶ εἰς τὰ Σώματα Εἰρήνης ἐκτὸς τῆς χώρας ἢ εἰς τὰ προτεινόμενα σώματα ἐθνικῆς ὑπηρεσίας ἐδῶ εἰς τὴν Ἀμερικήν.

Ἀλλ' ὁπουδήποτε καὶ ἂν εὑρισκώμεθα, ὀφείλομεν ὅλοι, εἰς τὴν καθημερινήν μας ζωήν, νὰ ἐρθῶμεν εἰς τὸ ὕψος τῆς παναρχαίας πεποιθήσεως ὅτι ἡ εἰρήνη καὶ ἡ ἐλευθερία εἶναι ἐννοιαι ἀλληλένδετοι. Εἰς πολλὰς πόλεις τῆς χώρας μας σήμερον ἡ εἰρήνη δὲν εἶναι ἀσφαλὴς διότι ἡ ἐλευθερία δὲν εἶναι πλήρης.

Εἶναι εὐθύνη τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐξουσίας εἰς ὅλας τὰς βαθμίδας τῆς διοικήσεως — τοπικήν, πολιτειακὴν ἢ ἐθνικὴν — ἡ ἐξασφάλισις καὶ προστασία τῆς ἐλευθερίας δι' ὅλους τοὺς πολίτας καὶ δι' ὅλων τῶν μέσων τὰ ὁποῖα αὕτη διαθέτει. Εὐθύνη τῆς Νομοθετικῆς Ἐξουσίας, εἰς ὅλας αὐτὴς τὰς βαθμίδας, εἶναι νὰ ἐξασφαλίζῃ τὰ κατάλληλα μέτρα, ὁπουδήποτε αὐτὰ δὲν εἶναι ἱκανοποιητικά, πρὸς ἐπίτευξιν αὐτοῦ τοῦ σκοποῦ. Εὐθύνη, τέλος, ὅλων τῶν πολιτῶν, ὅλων τῶν τάξεων, εἶναι ὁ σεβασμὸς τῶν δικαιωμάτων ὅλων τῶν ἄλλων ὡς καὶ ὁ σεβασμὸς τῶν νόμων καὶ τῆς χώρας.

Πάντα ταῦτα δὲν εἶναι ἄσχετα μὲ τὴν παγκόσμιον εἰρήνην. Αἱ Γραφαὶ λέγουν: «Ὅταν αἱ πράξεις τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ἀρεσταὶ εἰς τὸν Κύριον, τότε ὁ ἄνθρωπος δύναται νὰ πείσῃ ἀκόμη καὶ τοὺς ἐχθρούς του νὰ ζήσουν ἐν εἰρήνῃ μετ' αὐτοῦ». Ἐν τελευταίᾳ, δὲ ἀναλύσει, μήπως καὶ ἡ εἰρήνη δὲν εἶναι καὶ αὐτὴ βασικῶς ἕνα ἀνθρώπινον δικαίωμα; Τὸ δικαίωμα νὰ ζῶμεν ἄνευ τοῦ φόβου τῆς καταστροφῆς· τὸ δικαίωμα νὰ ἀναπνέωμεν τὸν ἀέρα ὅπως μᾶς τὸν ἐξασφαλίζῃ ἡ φύσις, τὸ δικαίωμα τῶν μελλουσῶν γενεῶν νὰ ζήσουν εἰς τὸν κόσμον ἐν ὑγείᾳ;

ΟΥΔΕΠΟΤΕ ΘΑ ΑΡΧΙΣΩΜΕΝ ΕΝΑ ΠΟΛΕΜΟΝ. Καθ' ἣν στιγμὴν λαμβάνομεν μέτρα διὰ νὰ προασπίσωμεν τὰ ἐθνικά μας συμφέροντα, ἂς ἐξασφαλίσωμεν ἐπίσης καὶ τὰ ἀνθρώπινα συμφέροντα. Καὶ ἡ ἐξάλειψις τοῦ πολέμου καὶ τῶν ἐξοπλισμῶν σαφῶς εἶναι πρὸς τὸ συμφέρον ἀμφοτέρων. Οὐδεμία συνθήκη, ἀνεξαρτήτως τοῦ πόσον πολὺ ἐπωφελὴς εἶναι δι' ὅλους, ὁσονδήποτε προσεκτικὰ καὶ ἂν εἶναι συντετα γμένη δύναται νὰ παράσχῃ ἀπόλυτον ἀσφάλειαν ἔναντι τῶν κινδύνων τῆς ἀπάτης καὶ τῆς ὑπεκφυγῆς. Ἠμπορεῖ ὅμως, ἐὰν εἶναι ἐπαρκῶς ἀποτελεσματικὴ εἰς τὴν ἐφαρμογὴν της νὰ ἐξυπηρετῇ ἐπαρκῶς τὰ συμφέροντα τῶν συμβαλλομένων, νὰ προσφέρῃ πολὺ περισσότεραν ἀσφάλειαν καὶ νὰ περικλείῃ ὀλιγωτέρους κινδύνους ἀπὸ μίαν ὀξεῖαν, ἀνεξέλεγκτον, ἀπροσμέτρητον ἅμιλλαν ἐξοπλισμοῦ.

Ὅπως ὅλος ὁ κόσμος γνωρίζει, αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι δὲν πρόκειται ποτὲ νὰ ἀποδυθοῦν πρῶται εἰς πόλεμον. Δὲν ἐπιθυμοῦμεν τὸν πόλεμον. Δὲν ἀναμένομεν τώρα πόλεμον. Ἡ παροῦσα γενεὰ Ἀμερικανῶν εἶχεν ἤδη πλουσίσιν τὴν μερίδαν τῆς — πλέον ἢ πλουσίαν — ἀπὸ πολέμους, καὶ μισεῖ κάθε καταπίεσιν. Εἴμεθα ἕτοιμοι διὰ πόλεμον ἐὰν ἄλλοι τὸ θελήσουν. Θὰ εἴμεθα ἄγρυπνοι εἰς τὴν προσπάθειαν νὰ τὸν σταματήσωμεν. Ἐπίσης ὅμως θὰ μετάσχωμεν εἰς τὴν οἰκοδόμησιν ἑνὸς εἰρηνικοῦ κόσμου ὅπου οἱ ἀσθενεῖς θὰ εἶναι ἀσφαλεῖς καὶ οἱ ἰσχυροὶ δίκαιοι. Δὲν εἴμεθα ἀνίσχυροι ἐνώπιον ἑνὸς τοιούτου ἐγχειρήματος ἢ ἀδύναμοι νὰ τὸ ἐπιτύχωμεν. Γεμᾶτοι πεποίθησιν καὶ ἄφοβοι ἐργαζόμεθα ὄχι διὰ μίαν ἐπιχείρησιν ἐξουθενώσεως, ἀλλὰ διὰ μίαν στρατηγικὴν εἰρήνην».

ΑΥΡΙΟΝ: Ἡ συνέχεια.

ΔΙΑΚΙΔΕΙΟΣ ΣΧΟΛΗ

ΔΙΑΛΕΞΙΣ

Σήμερον Πέμπτην καὶ ὥραν 8 μ. μ. εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Σχολῆς θὰ ὁμιλήσῃ ὁ πανοσ. ἀρχιμ. Ἀθανάσιος Σφουγγατάκης μὲ θέμα «Ἑρμηνεία τῆς θείας λειτουργίας —Ἡ Προσκομιδή» (Γ'). Ἡ εἴσοδος ἐλεύθερα.

Η ΠΡΟΪΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥ ΘΑΥΜΑΤΟΣ

Οἱ Σύμμαχοι ἀφοῦ διέλυσαν τελείως ὅλην τὴν βιομηχανίαν τῆς Γερμανίας ἐμόχθησαν διὰ νὰ τὴν ἐπανορθώσουν

ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΗΣ ΒΡΕΤΑΝΙΚΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Πρὶν ἀπὸ εἴκοσι ἀκριβῶς χρόνια, εἰς τὸ κατακόρυφον τοῦ πολέμου ἐναντίον τοῦ Χίτλερ, ἡ τριμερὴς διάσκεψις τῆς Μόσχας ἀπεφάσισε τὴν ἵδρυσιν μιᾶς εὐρωπαϊκῆς συμβουλευτικῆς ἐπιτροπῆς. Ἀπὸ αὐτὴν τὴν ἐπιτροπὴν προέκυψαν τὰ σχέδια διαιρέσεως τῆς ἡττηθείσης Γερμανίας εἰς ζώνας κατοχῆς μὲ στρατιωτικὰς κυβερνήσεις ἐπὶ κεφαλῆς. Ἀπὸ αὐτὴν τὴν ἐπιτροπήν, ἐν ὑστάτῃ ἀναλύσει, προέκυψε τὸ μέλλον τῆς Γερμανίας, πολὺ ποὶν ὁ πόλεμος ἐναντίον τοῦ Χίτλερ τελειώσει.

Ἀμέσως μετὰ τὸν τερματισμὸν τοῦ πολέμου ἡ Βρετανία ἔστειλεν ἄνω τῶν 20.000 ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν εἰς τὴν Γερμανίαν διὰ τὴν ὀργάνωσιν καὶ διεύθυνσιν τῆς στρατιωτικῆς κυβερνήσεως. Οἱ περισσότεροι ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς Βρετανοὺς ὑπηρέτησαν ἀκόμη κι' ὅταν ἡ βρετανικὴ ἐπιτροπὴ ἐλέγχου κατελάμβανε τὴν θέσιν τῆς στρατιωτικῆς κυβερνήσεως. Πολλοὶ παρέμειναν ἐπὶ μακρόν, ἀκόμη καὶ μετὰ τὴν διάλυσιν τῆς ἐπιτροπῆς ἐλέγχου, ἀκόμη καὶ μετὰ τὴν δημιουργίαν τοῦ ἀνεξαρτήτου γερμανικοῦ κράτους. Μερικοὶ ἀπὸ αὐτοὺς εὑρίσκονται καὶ σήμερον εἰς τὴν Δυτικὴν Γερμανίαν καὶ ἐργάζονται εἰς κυβερνητικὰς ὑπηρεσίας.

Ποῖος ἦτο ὁ σκοπὸς αὐτῶν τῶν Βρετανῶν; Νὰ βοηθήσουν εἰς τὴν δημιουργίαν τοῦ νέου γερμανικοῦ κράτους ἀφοῦ πρῶτα διαλύσουν κάθε τι ποὺ εἶχεν ἀπομείνει ἀπὸ τὸν πόλεμον. Οἱ Βρετανοὶ αὐτοὶ καθὼς καὶ οἱ Ἀμερικανοὶ καὶ οἱ ἄλλοι ἐπετέλεσαν ἕνα ἔργον τερατωδῶς ἀντιφατικόν. Διέλυσαν τὰς γερμανικὰς βιομηχανίας. ἐκείνας ποὺ δὲν εἶχαν ἐρειπωθῆ ἀπὸ τοὺς φοβεροὺς βομβαρδισμοὺς καὶ ποὺ ἐπρόκειτο νὰ ξαναγίνουν εἰς τὸ πλαίσιον τῆς ἀνορθώσεως τῆς γερμανικῆς οἰκονομίας. Ἰδιαιτέρως ἐξεμηδένισαν τὰ ὑπολείμματα τῆς βιομηχανίας χάλυβος, ἡ ὁποία ἐν τούτοις ἐπρόκειτο νὰ ἀνορθωθῆ μὲ τὴν ταχύτητα τὴν ὁποίαν γνωρίζομεν ὅλοι καὶ νὰ ἀποτελέσῃ τὴν σπονδυλικὴν στήλην τῆς σημερινῆς ρωμαλέας γερμανικῆς βιομηχανίας. Ἐπροχώρησαν εἰς τὴν «ἀποναζικοποίησιν» τῆς Γερμανίας, ἔστειλαν πολλοὺς ἀπὸ τοὺς πρώην χιτλερικοὺς εἰς τὰ δικαστήρια ἐγκληματιῶν πολέμου, ἀφώπλισαν τοὺς Γερμανούς, διὰ νὰ τοὺς ἴδουν καὶ πάλιν τὴν σπονδυλικὴν στήλην τῆς πολεμικῆς δυνάμεως τοῦ ΝΑΤΟ. Δὲν εἶναι παράδοξον ὅτι οἱ Γερμανοὶ ἔχουν τὴν τάσιν νὰ θεωροῦν τὰς ἀμέσως μετὰ τὸν πόλεμον ἀγγλικάς, γαλλικὰς καὶ ἀμερικανικὰς ὑπηρεσίας ὡς ὄργανον τοῦ χάους.

Εἴκοσι χρόνια ἀργότερα ἀξίζει νὰ ἰδῆ κανεὶς τὴν ἄλλην πλευρὰν τῆς εἰκόνος. Βρετανικαὶ ἀστυνομικαὶ ἀποστολαὶ τοὺς ἐβοήθησαν νὰ δημιουργήσουν ἀστυνομικὰ σώματα ἀπηλλαγμένα ἀπὸ τὰ συστήματα καὶ τὰς συνηθείας τῆς ἐποχῆς τοῦ Χίτλερ. Βρετανοὶ διοικητικοὶ ὑπάλληλοι ἐβοήθησαν τοὺς Γερμανοὺς νὰ ὀργανώσουν τοὺς δήμους καὶ τὰς κοινότητας. Ἐν ἀντιθέσει πρὸς ὅ,τι ἔγινε εἰς τὰ πρῶτα χρόνια τοῦ πολέμου, κατὰ τὰ τελευταῖα χρόνια ἡ συνεργασία μεταξὺ Βρετανῶν καὶ Γερμανῶν ἐχαρακτηρίζετο ἀπὸ εἰλικρίνειαν καὶ ἐγκαρδιότητα.

Ὀνόματα πολλῶν Βρετανῶν ποὺ ἐργάσθησαν διὰ τὴν οἰκοδόμησιν τῆς νέας Γερμανίας ἐνεγράφησαν εἰς τὴν συνείδησιν καὶ εἰς τὴν μνήμην τῶν Γερμανῶν καὶ δὲν πρόκειται νὰ λησμονηθοῦν ποτέ. Εἶναι περίεργον ὅτι παρὰ τὴν ψυχρότητά των, οἱ Βρετανοὶ ἐπετέλεσαν ἕνα ἔργον ἀληθῶς πυρετικόν. Εἰς πολλὰς περιπτώσεις Βρετανοὶ ἀξιωματικοὶ ἐκλήθησαν νὰ προσφέρουν ὑπηρεσίας ἐντελῶς ξένας πρὸς τὴν εἰδικότητά των. Κάποτε π. χ., ἕνας Βρετανὸς ἀντισυνταγματάρχης ἐδέχθη τὴν ἐπίσκεψιν ἑνὸς ἀναστατωμένου διευθυντοῦ δημοτικοῦ σχολείου εἰς τὴν Ρηνανίαν, ὁ ὁποῖος τοῦ ἔλεγεν ὅτι οἱ μαθηταί του ἔλαβαν εἰς πολλὰ ἀντίτυπα μίαν ἐπιστολή, ἀπὸ μαθητὰς δημοτικοῦ σχολείου τῆς κομμουνιστικῆς Γερμανίας, οἱ ὁποῖοι ἐξεθίαζαν τὸν τρόπον τῆς ζωῆς των, καὶ γενικῶς τὰ ἀγαθὰ τοῦ κομμουνιστικοῦ καθεστῶτος.

—Καὶ τί ζητᾶτε ἀπὸ μένα, ἠρώτησεν ὁ Βρετανὸς ἀξιωματικός.

—Θὰ ἠμπορούσατε νὰ μὲ βοηθήσετε νὰ στείλωμεν εἰς τὰ παιδιὰ ἐκεῖνα μίαν ἀποστομωτικὴν ἀπάντησιν, διὰ λογαριασμὸν τῶν ἰδικῶν μας παιδιῶν;

Ἔτσι ὁ Βρετανὸς ἀντισυνταγματάρχης ἔκανε τὴν ἐμφάνισίν του εἰς τὸ δημοτικὸν σχολεῖον, ἔκανε μίαν διάλεξιν μὲ τὰ ὀλίγα γερμανικὰ ποὺ ἤξερε, εἰς τὰ Γερμανόπουλα καὶ ὑπαγόρευσε μίαν ἀπαντητικὴν ἐπιστολήν.

Ἕνας ἄλλος Βρετανὸς ἀξιωματικός, λοχαγὸς αὐτὸς τοῦ πυροβολικοῦ ἐκλήθη κάποτε νὰ βοηθήσῃ εἰς ἕναν τσκετὸν ἐλλείψει γιατροῦ.

Πολλοὶ ἀπὸ τοὺς Βρετανοὺς αὐτοὺς ἐτιμήθησαν μὲ διακρίσεις καὶ παράσημα, ἀπὸ τὰς γερμανικὰς ὑπηρεσίας. Ἡ μεγαλυτέρα τιμὴ ὅμως εἶναι τὸ γεγονὸς ὅτι, οἱ Γερμανοὶ ἐνέγραψαν εἰς τὴν μνήμην των τὰς ὑπηρεσίας αὐτὰς τῶν Βρετανῶν.

Ο ΣΤΡΑΤΟΣ ΤΟΥ ΡΗΝΟΥ

Τώρα τελευταία, κατὰ τὴν διάρκειαν ἀγγλικῶν στρατιωτικῶν γυμνασίων εἰς τὴν Ρηνανίαν, Γερμανοὶ ἀστυφύλακες ἐβοήθησαν ἡμέραν καὶ νύκτα τοὺς Βρετανοὺς στρατιωτικοὺς συνδέσμους.

—Γιατὶ κάνετε τόσα πολλὰ γιὰ μᾶς; ἠρώτησε Βρετανὸς ἀξιωματικός, ἕναν Γερμανὸ ἀστυφύλακα.

—Διότι μᾶς ἐβοηθήσατε νὰ δημιουργήσωμε τὴν σημερινὴν Γερμανίαν.

Καθὼς εἶναι γνωστὸν ἡ Βρετανικὴ στρατειὰ τοῦ Ρήνου περιλαμβάνει ἄνω τῶν 50.000 ἀξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν καὶ ἀποτελεῖ μαζὶ μὲ τὰς ἀμερικανικὰς δυνάμεις συμποστουμένη εἰς πέντε μεραρχίας πλήρους συνθέσεως τὴν πραγματικὴν ἀσπίδα τῆς Γερμανίας.

Αἱ σχέσεις μεταξὺ τῶν Βρετανῶν στρατιωτικῶν καὶ τῶν Γερμανῶν πολιτῶν εἶναι ἄριστα. Τόσον πολὺ μάλιστα ὥστε ὅσες φορὲς γίνεται λόγος περὶ πιθανῆς ἀποχωρήσεως τοῦ βρετανικοῦ σώματος, Γερμανοὶ πολῖται πάσης τάξεως προβαίνουν εἰς διαβήματα διὰ τὴν παραμονὴν τῶν βρετανικῶν στρατιωτικῶν τμημάτων.

Ἐν συγκρίσει πρὸς τοὺς Ἀμερικανοὺς οἱ Βρετανοὶ εἶναι περισσότερον ἀγαπητοί, παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι αἱ σχέσεις μεταξὺ τῶν δύο κυβερνήσεων, βρετανικῆς καὶ γερμανικῆς, ἔμειναν πάντοτε τυπικαὶ καὶ δὲν ἐθερμάνθησαν ποτέ.

Οἱ Ἀμερικανοὶ χωρὶς ἀμφιβολίαν, ἐβοήθησαν πολὺ περισσότερον τὴν δυτικὴν Γερμανίαν, νὰ φθάσῃ εἰς τὸ σημερινὸν ἐπίπεδον εὐημερίας καὶ δυνάμεως, ἀλλὰ εἶναι ἐλάζονες καὶ ἐγωϊσταί, καὶ διασαλπίζουν συνεχῶς τὴν βοήθειάν των καὶ συχνὰ γίνονται ἀντιπαθεῖς.

Συμπερασματικῶς, δύναται νὰ λεχθῆ ὅτι οἱ Βρετανοὶ ἔχουν ἥσυχον τὴν συνείδησίν των ὅτι ἔπραξαν τὸ καθῆκον των, ἔναντι τῆς Γερμανίας, ἄν καὶ πολλὰ λάθη διεπράχθησαν καὶ πολλαὶ ἐνέργειαι θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ ἀποφευχθοῦν κατὰ τὰ πρῶτα χρόνια μετὰ τὸν πόλεμον.

Ἐργοστάσιον ἁφαλατώσεως ὕδατος εἰς Γκουαντανάμο

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ. Κατόπιν τῆς ἀπὸ μέρους τῆς κουβανικῆς κυβερνήσεως διακοπῆς τῆς παροχῆς ὕδατος εἰς τὴν ἐν Γκουαντανάμω ἀμερικανικὴν βάσιν, ἡ κυβέρνησις τῶν Ἡνωμένων Πολιτιῶν ἀνέθεσεν εἰς τὴν ἑταιρίαν Οὐέστινγχάους ὅπως ἐγκαταστήσῃ ἐκεῖ ἐργοστάσιον ἁφαλατώσεως ὕδατος. Τὸ ἐργοστάσιον αὐτὸ θὰ εἶναι τὸ 28ον τοῦ εἴδους του, ποὺ ἔχει ἐγκαταστήσει ἡ ἑταιρία, θὰ παράγῃ δὲ ἡμερησίως περὶ τὰ 12.000.000 γαλλόνια ποσίμου ὕδατος, ἀπὸ θαλάσσιον ὕδωρ. Συγκεκριμένως, τὸ σύστημα ἁφαλατώσεως τῆς ἑταιρίας γνωστὸν ὡς «τεχνικὴ τοῦ βραστῆρος», λειτουργεῖ ὡς ἑξῆς: Τὸ θαλάσσιον ὕδωρ θερμαίνεται καὶ ἐκτοξεύεται διὰ ψεκαστῆρος ἐντὸς θαλάμου ὅπου τόσον ἡ πίεσις ὅσον καὶ ἡ θερμοκρασία εἶναι χαμηλοτέρα. Τοῦτο ἐπιφέρει τὴν μετατροπὴν μέρους τοῦ θαλασσίου ὕδατος εἰς ἀτμούς, οἱ ὁποῖοι, διοχετευόμενοι εἰς ἕτερον θάλαμον, μὲ κανονικὴν πίεσιν καὶ θερμοκρασίαν, μετατρέπεται πάλιν εἰς ὕδωρ — τὸ ὁποῖον εἶναι κατάλληλον πρὸς πόσιν ἢ βιομηχανικὰς χρήσεις.

ΜΙΑ ΙΣΤΟΡΙΑ ΑΓΑΠΗΣ ΚΑΙ ΠΟΝΟΥ

Χρύβα

Η ΩΡΑΙΑ ΤΗΣ ΣΜΥΡΝΗΣ

75ον

Ὁ Κομνηνός, στὶς πρῶτες εἰδήσεις, ἔκανε σὰν τρελλός.

Ζητοῦσε νὰ φύγῃ καὶ νὰ πάῃ νὰ παρουσιαστῆ στὸ σῶμά του.

Εἰς μάτην ὁ διευθυντὴς τοῦ Νοσοκομείου προσπαθοῦσε νὰ τὸν συγκρατήσῃ λέγοντάς του ὅτι ἡ πληγή του δὲν εἶχεν ἐπουλωθῆ ἀκόμη ἐντελῶς.

Ἐκεῖνος ἐπέμενε καὶ στὸ τέλος ὁ γιατρὸς ἀναγκάστηκε νὸ ὑποχωρήσῃ.

Τὸ ἄλλο τὸ πρωί, ἐπὶ κεφαλῆς τῶν πενῆντα ἱππέων ὁ Ἀθηναῖος λοχίας ἐκάλπαζε κατὰ μῆκος τοῦ δημοσίου δρόμου.

Μαζύ τους ἦταν κ' ἡ Χρύσα ἡ ὁποία ἐγκαταλείπουσα τὸ Νοσοκομεῖο ἀκολούθησε τὸν ἀγαπημένο της, ἀποφασισμένη νὰ συμμερισθῆ τὴν τύχη του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'

Ἐξημέρωνε ἡ Τετάρτη 17 Αὐγούστου.

Ἀπὸ τὸ πρωὶ εἶχε ἀρχίσει νὰ πέφτῃ μιὰ ψιλὴ βροχοῦλα καὶ πυκνὴ ὁμίχλη ἐσκέπαζε τὶς κορυφὲς ἕνα-γύρω στὴν κοιλάδα τοῦ Ἀλῆ Βεράν.

Ἕνα παράξενο λευκὸ σεντόνι εἶχε σκεπάσει τὸ Χασὰν Ντε�—τὲ Τεπέ καὶ τὰ γύρω βουνὰ καὶ ὑψώματα κι' ἔμοιαζε μὲ σάβανο ποὺ πρόκειται νὰ σκεπάσῃ σὲ λίγο, ὅσους πολεμῶντας σὰν λιοντάρια ἔπεσαν νεκροί.

Μέσα στὴν κοιλάδα αὐτὴ ποὺ ἁπλωνόταν ἐμπρὸς στὸ καταραμένο τὸ φρουλικὸ χωριὸ τοῦ Ἀλῆ Βεράν χιλιάδες δικοί μας μάχονται ἀπεγνωσμένα ἐναντίον τοῦ ἐχθροῦ.

Οἱ τουρκικὲς φάλαγγες ὁρμοῦν ἀπὸ ὅλα τὰ σημεῖα στὶς ἀπομονωμένες αὐτὲς μεραρχίες καὶ τὶς κλείνουν γύρω μ' ἕνα σιδερένιο κλοιὸ ποὺ εἶναι ἀδύνατο νὰ τὸν σπάσῃ ἡ γενναιότης τῶν στρατιωτῶν μας.

Τὰ κανόνια ἀπὸ ὅλες τὶς μεριὲς βροντοῦσαν ἀκατάπαυστα, οἱ σφαῖρες σὰν δαιμονισμένες πέφτουν, τὰ πολυβόλα θερίζουν.

Οἱ φαντάροι ὁρμοῦν σὲ ἀπεγνωσμένες ἐφόδους ἀνάμεσα στὸν καπνὸ στὴ φωτιὰ καὶ στὸ σίδερο καὶ σκορπίζουν ἀπ' ὅπου περνοῦν τὸν ὄλεθρο καὶ τὴν καταστροφή.

Μάταια ὅμως!

Ὁ κλοιὸς ποὺ οἱ Τοῦρκοι ἔχουν σχηματίσει εἶναι τόσο δυνατὸς τόσο ἀτσαλένιος, ὥστε θραύονται ἐπάνω του ὅλες των αἱ προσπάθειες.

Σὲ κάθε ἐπίθεσι, σὲ κάθε ἔφοδο, σωροὶ ἑκατοντάδες Τοῦρκοι σωριάζονται κατὰ γῆς, ἀλλὰ ἄλλοι περισσότεροι μυριάδες, ἕνα ἀνθρώπινο κῦμα θαρρεῖς, τοὺς ἀντικαθιστᾶ.

Σὲ πολλὰ τάγματα ἔχουν σωθῆ τὰ φυσίγια ἀλλὰ κρατοῦν ὅμως ἀκόμη τὴν ἄμυνα μὲ χεροβομβίδες.

Ὅλο αὐτὸ τὸ πλῆθος οἱ περισσότεροι νέοι παιδιὰ ποὺ τὸ αἷμα των βράζει καὶ γέροι ποὺ ἔχουν δοξασθῆ καὶ σὲ ἄλλες μάχες, χρόνια πρίν, πέρνουν τὴν ἀπόφασι νὰ πεθάνουν μαχόμενοι ὡς τὸν τελευταῖο.

Μένουν στὶς θέσεις τωνάκλο νηποι καὶ ἡρωϊκοὶ ἐκεῖ ὅπου βρέθηκαν.

☘

Ὡστόσο ἡ μάχη ἀνάβει!

Ἡ υρετώδης κίνησις κυριαρχεῖ στὸ στρατόπεδο.

Ἀξιωματικοὶ δίνουν διαταγές, τρέχοντας ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος στὸ ἄλλο. Ἁπλοῖ στρατιῶτες ὁρμοῦν μὲ λύσσα ἐπάνω στὸν ἐχθρό.

Ὅλος ὁ τόπος ἐκεῖνος καίγεται ἀπὸ τὴ φωτιὰ τῶν κανονιῶν καὶ τῶν πολυβόλων ποὺ κτυποῦν τὰ κορμιὰ κι' ἀνοίγουν λάκκους στὴ γῆ, ἀνακατεύοντας τὰ χώματα μὲ τὸ αἷμα, μὲ τὰ σπλάγχνα, μὲ τὰ ἀκρωτηριασμένα μέλη τῶν στρατιωτῶν.

Γύρω-γύρω, ἐπάνω ἀπὸ τὸ Ἀρσαναλάρ, στοὺς αἰχμηροὺς βράχους τοῦ Χαμούρχιοϊ, στὶς πλαγιὲς τῶν λόφων τοῦ Ἀλῆ-Βεράν, ἐπάνω ἀπὸ τὴν κοιλάδα α